

Antet de toamnă

Luisa Nerut

Privești bizar la clipe,-n scrumiere,
Zvâcniri de bronz sculptează pe obraz.
În somn îți mângâi visul, știi că-i treaz
Purtând cortegiul verii care piere...
Dar timpul nu adoarme nicidecum
Sub troițe de frunze, ci-n cădere
Trezește siluete efemere,
Chiar dacă simți că toamna-i nu-știu-cum,
Prin vise, fum și foi ai dezertat...
Ți-am spus că încă o frunză-a mai căzut
Pe același drum ce calea ți-a-nchinat?
Mereu în toamna-aceea am crezut!
Iar azi, prin ochii tăi am revăzut
Cum anii trec prin noi, treptat-treptat.